

vedregel ikke overstige det solgtes værdi, jfr. stk. 3, sidste pkt.

Udvalget nævner s. 100 i betænkningen, at udlæg må forventes at blive foretaget straks i forlængelse af tilbagetagelsesforretningen på grundlag af fogedrettens opgørelse af kreditors restfordring i fogedbogen. Udvalget mener, at der i så fald ikke bør betales fogedafgift både vedrørende tilbagetagelsesforretningen og udlægsforretningen, og at retsafgiftsloven om fornødent bør ændres for at opnå dette resultat. Ministeriet for skatter og afgifter er enig heri og agter at fremsætte forslag til ændring af retsafgiftsloven.

I henseende til udlæggets prioritet er der derimod tale om to selvstændige fogedforretninger. Begærer kreditor således udlæg foretaget på grundlag af fogedrettens opgørelse af kravet, regnes udlæggets plads i rækken mellem flere udlæg, jfr. retsplejelovens § 526, fra anmodningen om udlæggets foretagelse og ikke fra indgivelsen af anmodning om tilbagetagelse af det solgte i henhold til § 21. Da kreditor i disse tilfælde først opnår et udlægsgrundlag på tidspunktet for fogedrettens opgørelse af kravet, kan der tidligst på dette tidspunkt fremsættes anmodning om at få foretaget udlæg på grundlag af fogedrettens opgørelse.

Til § 29

Bestemmelsen, som svarer til § 29, stk. 1-3, i betænkningssudkastet, afløser § 12, stk. 2-3, i den gældende afbetalingslov. Bestemmelsen indeholder de processuelle regler for den fremgangsmåde, der skal følges i relation til værdiansættelsen af det solgte, når dette tages tilbage. Den knytter sig således til § 26, som indeholder de materielle regler herom.

Værdiansættelsen foretages af fogedretten eventuelt efter tilkaldelse af sagkyndig bistand. Enhver af parterne kan inden afslutningen af det retsmøde, hvor værdiansættelsen finder sted, forlange – som hovedregel dog kun mod sikkerhedsstilling – at fogedretten foretager en fornyet prøvelse af værdiansættelsen på grundlag af en vurdering, som foretages af en eller flere sagkyndige personer efter rettens nærmere bestemmelse. Der henvises herom til betænkningen s. 102-104. I betænkningssudkastets § 37, stk. 4, er det foreslået, at der gives justitsministeren bemyndigelse til at fastsætte vejledende regler om vurderingen af forskellige arter af løsøre, som sælges med ejendomsforbehold. Som nævnt i bemærkningerne til § 26 har justitsministeriet dog ikke fundet, at der bør medtages en regel herom.

I betænkningssudkastets § 29, stk. 4, er medtaget en bestemmelse om, at justitsministeren kan autorisere personer, der har sagkundskab med hensyn til bestemte arter af løsøre, der sælges med ejendomsforbehold, til at bistå fogedretterne med værdiansættelserne efter § 29, stk. 1 og 2. Som begrundelse herfor anføres i betænkningen s. 104, at det navnlig ved de mindre fogedretter kan være vanskeligt at skaffe egnede vurderingsmænd, og at egnethedskravet til vurderingsmændene i visse tilfælde bør skærpes. Udvalget har med reglen navnlig ønsket at opnå en mere betryggende vurdering i forbindelse med tilbagetagelse af biler, radio- og TV-apparater og »hårde hvidevarer«.

Det er imidlertid tvivlsomt, om justitsministeriet har bedre forudsætninger end den lokalkendte fogedret til at udpege egnede vurderingsmænd. Justitsministeriet må ved bedømmelse af ansøgers sagkundskab og egnethed støtte sig til udtalelser fra brancheorganisationer, fogedretter m. v., uden at ministeriet i øvrigt kan forventes at have noget nærmere kendskab til ansøgeren. Det må dernæst forudses, at der i givet fald skal autoriseres et så stort antal vurderingsmænd, at selve det løbende arbejde hermed bliver temmelig omfattende. Hertil kommer, at reglen i § 28, stk. 2, hvorefter kreditors restfordring i forbrugerkøb som hovedregel falder bort, må antages at medføre, at det i de fleste forbrugerkøb, hvor det købte tages tilbage, ikke bliver nødvendigt med en formelig værdiansættelse.

Justitsministeriet er enig med udvalget i, at det er vigtigt, at værdiansættelsen sker på fuldt betryggende måde, men har på baggrund af det anførte ikke fundet, at der er tilstrækkelig anledning til at skabe hjemmel til at autorisere vurderingsmænd. Er det i en mindre retskreds vanskeligt at finde frem til en egnet vurderingsmand, kan fogedretten spørge i en naboretsskreds eller i den nærmeste større retskreds, som i langt de fleste tilfælde vil kunne anvise en egnet vurderingsmand. Fogedretten vil endvidere kunne rette henvendelse til den pågældende brancheforening.

Til §§ 30-31

Bestemmelserne vedrører dels køberens ret til inden for en vist frist at *indløse* de ting, kreditor har taget tilbage, dels køberens ret til delvis at *indfri* købekontrakten, når denne omfatter flere ting.

Bestemmelserne svarer til afbetalingslovens § 6, stk. 2, og § 7 samt til §§ 30-31 i betænkningssudkastet, hvorom der henvises til betænkningen s. 104-105.